

149. НАЈБОЉИ ДЕО
(На глас број 148. 165.)

1. Је ли радост каква Човек рођен бит'?
Могу л' се животу Моме радоват',-
Кад толике грехе, Неволју и стра',
И смрт саму морам Осетити ја?
2. Да Исуса не би - Тешко б' било нам!
Он је нам' спасења Отворио храм.
Ко Му с' моли: "Боже И Господе мој!"
Никад нек не тужи, - Кроз сав живот свој.
3. Из љуб'ве бих плак'о, Спасе за Тобом:
И за ме си страд'о Љубављу вечном;
Срце моје Теби Дадох одма рад',
Верно ме приведе, Тебе имам сад.
4. Мног' блажене часе Имам код Тебе,
Кад је срцу тешко Снажиш, Господе!
Праштао си мени К'о детету злом,
Милост нову дао Лошем слуги Твом.
5. Није л' тако добро Ту Христ'јанин бит'?
Похитајте, друзи, Христу послужит'!
Кад би знали људи Шта ј' Спаситељ мој,
Христ'јана би данас Био већи број.

6. Ал' Христјан' још има Уз радост и јад;
Ал' он у свом јаду К' небу гледи тад': -
И тад' доле Господ С' неба гледи на њ',
Да може радосно Даље путоват'.

7. На послетку Господ Руком милосном,
С' пута нас одведе Тамо у свој дом,
Где вечног живота Уживамо крас,
Где се одсвуд ори Алилуја глас!